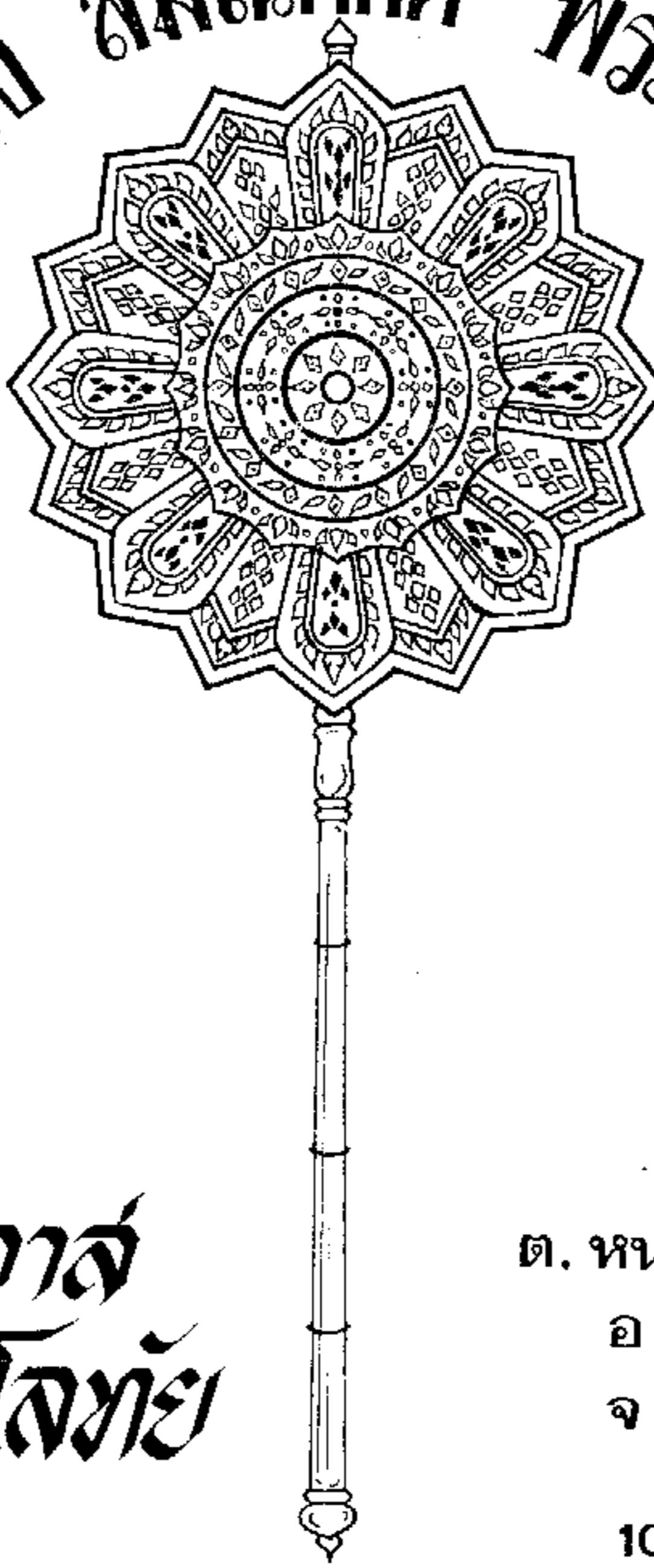


พระราชา
ปัจเจกะพธีประดิษฐ์

ลัมณศักดิ์ พงษ์คุณภูริวัฒน์



เอื้ออา瓦ส
วัตถุประสงค์

ต. หนองไม้แดง
อ. เมือง
จ. ชลบุรี

10 มิ.ย. 26

๔๙
ในการนัดลงพระครุธรรมธร ครองน ได้มหนไดคดีฯ ฯ ฯ
แต่เมื่อคณะศิษย์ และญาติโอมน ความหวังดจดทำวาย เป็นมุทดา^๔
สักการะก็ขออนุโมทนาด้วย

๕๐
ในงานนัมพหังของทรงที่ระลึก สำหรับใช้ในการดำเนินของ
คณะศิษย์ ขอกันพื้นที่สักการะพระบูชาจะเป็นโพธิ์โปรดตั้งไว้ ภานา
เป็นมหาเศรษฐกิจความเห็นด้วย เพราะได้รับตนฉบับมาติดๆ ทาง
พระอาจารย์กัญญา สมูลโน เจ้าสานกัวดเขานอนน้ำช้อน บ้านหนอง^{๕๑}
ประดู่ ต.หนองใหญ่ อ.หนองใหญ่ จ.ชลบุรี จึงได้มอบให้ไปทำ
ตนฉบับ สำหรับแจกในงานครองน ก็ด้วยความหวังเพื่อให้คณะศิษย์
และญาติโอม ผู้มีความหวังดีได้มีไว้การณ์ประทานหาความสุข—
๕๒
ถ้วสุดเป็นนิจนิรันดร

๕๓
นับว่าเป็นการกระทำที่ต้องมีการกาวนาได้อย่างดีเยี่ยม เมื่อ
บุคคลได้กาวนาขันพนฐาน ขันมัชลิม แม่ขันอุกฤษ ก็จะได้รับผล^{๕๔}
ตามขันนนๆ จนถึงที่สุด ซึ่งมีประวัติความเบนมาอยู่ในหนังสือนด้วย
แล้ว สุดแต่ผู้ใดจะประทาน ก็จะสมความประสงค์ของผู้นั้นทุกท่าน

๕๕
ขออนุโมทนา ในกุศลจิตของคณะศิษย์ และบรรดาญาติ
โอมทุกท่านที่มีความประทานดี ไว้ ณ ที่นั้นเป็นอย่างดี

๕๖
ขอให้ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการกุศลกรรมน จงมี อาชี
วารณะ สุขะ พละ ด้วยกันสมความประทานตามสมควรแก้วสี จง
ทุกประการเทอญ ๔

พระครุธรรมธรพิภพ ฐานิสุสโร^{๕๗}
วัดศรีพโยธี ชลบุรี

ประวัติ

พระครูธรรมธร พิกพ ฉายา ฐานิสุโภ

อายุ ๕๗ ปี ณ พระชานุญาติ

สำนักวัดศรีพโลทัย ตำบลหนองไม่แดง อำเภอเมือง จังหวัดฉะบูรี

อุปสมบท เมื่อ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๗๗

พ.ศ. ๒๕๐๗ สถาปัตย์ น.ธ. เอก

พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดศรีพโลทัย

พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพะกรมวาการย์

พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระครูธรรมธร ฐานานุกรรม ของพระธรรมคุณภารณ์ อธิบดีตั้งอยู่

วัดพระเชมูพนฯ กทม.

พระคາດາພຮະບໍ່ເຈກະໄພນີໂປຣສົ່ງ

ຕັ້ງ “ນົມ” ຕໍ່ໜ້າ

พระคາດາ ບໜ້າ ວ່າມຮອດເຕືຍວ

ພຸທ່ຽນ ມະວະອຸ ນະໂມພຸທ່ຽນ

พระคາດາພຮະບໍ່ເຈກະໄພນີໂປຣສົ່ງ ວ່າດັ່ງນີ້

“ວິຮະທະໂຍ ວິຮະໂຄນາຍັງ ວິຮະໜິງສາ
ວິຮະທາສີ ວິຮະທາສາ ວິຮະວິຕົໂຍ
ພຸທ່ຽນສະ ມານີມາມະ ພຸທ່ຽນສະ
ສາໂໝມະ”

ประวัติความและค่าน้ำ

พระคากาของพระบูชาเจกกะโพธน์ พระเดชพระคุณท่านพระ
ครุวิหารกิจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค ตำบลบ้านแพน อำเภอ
เงอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หลวงพ่อได้เรียนความด้านจากท่านครุผง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๒
เวลานั้น ท่านครุผงอายุได้ ๙๙ ปี

ท่านได้เรียนมาแล้ว ปฏิบัติคัวยคนเอง เห็นผลก็มากมาย
ถึงคนอื่นที่ท่านได้ให้เรียนก่อ และนำให้ปฏิบัติตาม ก็ได้บังเกิดผลดี
มากแล้วมากเช่นกัน

ผู้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องความ จะต้องเป็นผู้ที่ใส่บาตรแก่พระ
สมญายืนอยู่บนน้ำ อย่างน้อย ๑ องค์ขึ้นไป ใส่ทุกๆ วันมีให้ขาด ราก
มาตรฐาน หมั่นสวดมนต์ และสวดพระคากา เวลาเข้าก้มนอน

ความนี้ให้ไว้ ๓ ฉบับ ๕ ฉบับ ๗ ฉบับ เมื่อจะใส่บาตรให้
ระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พระบูชาเจกกะโพธ
ท่านครุผง หลวงพ่อปาน

๒๔. วิชวากาดากพระบัญชาเอกะโพธี โปรดสัตว์

ล ๔๔ ๔๔
ตนเข้ามค หรอก่อนอนอยก

๑. จุดปะเทียนบุชาพระรัตนตรัย

๒. คงใจสามารถศิล ๕ ว่าเป็นภาษาไทยก็ได ดังนี้

“ข้าพเจ้าของด้วยความจากภาระสัตว์ ถ้าทรัพย์ ประพฤติผิดในการ พูด
เท็จ คิดสุราเมรย

๓. ถ้องหนึ่งสิ่งใดมันที่ ถ้ามีเวลาอ้อยให้สูด อิบีส ภควา
ษา ว่าไปป่านขบ (เบิกหนังสือว่าก็ได นานไปก็จำได้เองแล)

๔. เมื่อจะว่าพระคยา ถ้องว่า “นโม ทสุส ภควาโถ อรหโถ^๑
สมมาสมพุทธสุส ๓ หนก่อน (ให้นักถึงคำเปลเดียว ว่า “ขออนบันห้ม^๒
แค่พระผู้มีพระภาค พระองค์นั้น ผู้เป็นพระอรหันต์จากกิเลส ตรัสรู^๓
ขอบโดยพระองค์”)

๕. ว่าพระคยาบทนำ ๑ จบ (โดยทำใจระลึกถึงพระพุทธ
พระธรรม พระสัทธรรม) ว่าดังนี้ “พุทธะ มะอะอุ ॥ไม่พุทธะยัง”^๔

๖. เริ่มว่าคยาพระบัญชาเอกะโพธี โปรดสัตว์ โดยที่ใจเราท่อง
นึกถึงพระบัญชาเอกะโพธี เข้าของพระคยาด้วยว่าดังนี้

วิรະทะโย	วิรະໂກນາຍັງ
วิรະທິງສາ	ວິຣະທາສີ
ວິຣະທາສາ	ວິຣະອົທດີໂຍ
ພຸທົ້າສະ	ມານີມານະ
ພຸທົ້າສະ	ສາໂນນະ

ให้เวลา ๓ จบก็ได้ ๕ จบ ๗ จบ ๙ จบได้ก็ยังดี โดยว่าสม່าเสมอทุกกรณี จึงจะเกิดผลดีมาก

๗. เวลาเช้าที่นอน ให้ว่าพระภักดิ์ ๓, ๕, ๗, ๙ จบ
ให้สวดมนต์ก่อนได้ยังดี

เวลาใส่บาตร ให้ระลึกถึง คุณพระพุทธ พระธรรม พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระบูชาเจ้าพระยา พ่อปาน หลวงพ่อปาน วัดบางนมโคเป็นองค์สุดท้าย และจบขันข้าวใส่บาตร (บกจบกานมืออยู่ในหนังสือนั้นน้ำ ๑๔) แล้วให้ว่าคาถาพระบูชาเจ้าพระยา พ่อปาน ๓, ๕, ๗, ๙ จบ

เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้ว ให้ระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรม คุณ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระยา พ่อปาน หลวงพ่อปาน วัดบางนมโคเป็นองค์สุดท้าย ขอให้ท่านมาโปรดข้าพเจ้าผู้ใส่บาตรด้วย

เสร็จแล้วหานาสະยาดมาตรวจน้ำ เพื่ออุทิศแพส์วนกุศลที่ได้ทำไปแล้วเดี๋ย ปู ป่า ตา ยาย บิดา มารดา ญาติพี่น้อง ที่ล่วงลับไปแล้ว ตลอดทางเจ้ากรรมนายเวร ขอจงได้รับส่วนกุศลนี้โดยทั่วถ้น (บทตรวจนาภาษาบาลีมีในหนังสือนี้แล้ว แต่ว่าเป็นภาษาไทยก็ได้ จะได้รู้กันชัดๆ) เสร็จแล้วให้นำน้ำไปเจริญ (เท) ที่สะอาดเมืองสมควรเช่นโภนทันไม้ แล้วให้ประดاناเอกสารความประมง (คำประดانا มีในหนังสือนี้หน้า ๑๖)

เวลาค่ำ ให้สัวคุมนต์ให้วัพระ ให้สัวคากาน ท้อท้าย ๓,๕, ๗,๙ จบ ถึงเวลาเข้านอน กราบพระที่หมอนแล้วว่าคากานอก เป็นการภาวนาต่อไปจนหลับ

ผลที่ได้รับ

ถ้าปฏิบัติได้ดังนี้เป็นประจำแล้ว จะมีความสุข ความเจริญ มีสุขภาพ สมรสเริญ เพราะหลวงพ่อปานวัดบางนมโค ท่านจะโปรดคนที่ยกงานหงหงาย เพื่อให้พ้นทุกข์จากความอดอยากร แท้ท่านห้ามประพอดศิริความชัว คือท่องรักษาศิริโดยย่างน้อย ๒ ขอคือ ๑. ไม่ลักษณะของครา ๒. ไม่คุณสรามเรียของมีนาทุกชนิด ห้ามท่านมิจฉาชีพทุกชนิด ห้ามการพนันทุกๆ ด้วย

ผู้ปฏิบัติได้ตามที่กล่าวมานี้แล้ว จะเห็นคุณภัยใน ๖ เดือน
ถ้าปฏิบัตินาน ๆ หลายปี จะมีความสุขความเจริญยิ่งขึ้น ทังชานนชาต
หน้า

ผู้ปฏิบัติจะทำใจให้ผ่องแผ้ว ระลึกถึงกุณพรวันตรย์ พระ
บ่าจะประโพธให้เข้าใจลึกซึ้งเที่ยงแท้ อาย่าให้เกิดร่างแหงสงสัยว่าไม่เป็น
จริงเป็นทัน

๒๔ วิชาทดสอบ

ให้ท่านลองสังเกตดูดังนี้ ก็
ให้ทวงข้าวสารที่เคยรับประทาน ว่าปกติเดือนหนึ่งหมก-
เปลือกเท่าไร หลังจากปฏิบัติพระคາถาณแล้ว เดือนหนึ่งจะเหลือข้าว
สารเท่าไรแล้วให้ปฏิบัติต่อไปแต่ละเดือนดูกว่าข้าวสารจะหมกเปลือกน้อย
ลงเท่าไร

ข้าวที่หุงแล้ว เหลือไว้จะเมบุด
ผู้ที่ยกข้าวเปลือก ขนข้าวเปลือกเข้ายุง ควรดังแรกว่าคากา
นี่ ๓,๕,๗,๙ จบ ควรดังสุดท้ายให้ว่าคากาณอกเช่นกัน แล้วจดไว้
ว่าได้เท่าไร ครั้นเวลาขอนอกจากยุง ให้กระทำเหมือนอย่างเวลาขอนเข้า
ก็อ ควรดังแรกว่าคากาณ ควรดังสุดท้ายว่าคากาณอก แล้วให้สังเกตดู
ว่า ข้าวเปลือกงอกออกไปเท่าไร คงจะรู้คุณของคากาณได้แล

ผู้ท่านนาย เมื่อหัวข้อก้าวกระโกรว่าค่าต่า ก้าสุดท้ายว่าค่าต่า
ข้าจะงอกงามเมืองหรือสตว์ที่บันภัยแก่ตนข้าจะไม่รบกวนเลย

๔ ทดสอบอาชีพอนุฯ

เมื่อท่านจะรับราชการ ทำสวน ทำไร่ ท่านา ค้าขายอัน
ได้ก็ตาม ให้บุชาค่าด้านก่อนที่จะลงมือทำการงาน คือครั้งแรกว่า ๓,๕,
๗,๙ จบ เศร้าจากทำการงานว่า ๓,๕,๗,๙ จบ

๕ วิธีเสียจหาย

ท่านกล่าวว่าพระค่าด้านนี้เป็นการเสียงทายก็ได้ ก็อยู่ให้บุชาพระ
ค่าด้านค่ายคงไม่ชูปเทียน แล้วหากไม่วัดให้ยาวเสมอคึบของตนพอๆ
ว่าพระค่าด้าน ๓,๕,๗,๙ จบ แล้วอยธษฐานว่าสิ่งที่ตนคิดอยู่นั้น จะเป็น^๘
ผลสำเร็จก็แล้วก็ขอให้ในนั้นสันเข้ามา ไฉมผู้ปฏิบัติได้ผลมากแล้ว

ท่านผู้ไกปฏิบัติแล้วเห็นผลพิสูจน์อย่างไร ขอให้บอกเล่ากัน
ต่อๆไป เพื่อเป็นบุญกุศลขอสำคัญควรจะได้ท่องบันกันทุกคนภายใน
ครอบครัว จะได้ผลดีเปลี่ยนกัน สืบสานได้ หากใส่ไม่ทันเมื่อจบข้าวแล้ว
(ตามวิธีที่กล่าวมาแล้ว) ก็ให้นำไปบุชาข้าวพระพุทธเข้าหรือเพลก์ได้
ควรระวังอย่าให้ขาดหรือเเว่นวันได้จะคึกมาก ถ้าหากเกิดแล้วจะทวีชนต่อไป

ข้อห้าม

ถ้าไคร่นำพระคานหราอนหนังสือไปเรียไร หรือซื้อขายแลกเปลี่ยนก็ตาม จะปฏิบัติพระคานห์ไม่ได้ผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงประณญาในการกระทำเช่นนั้น ท่านให้ทำเป็นทานเท่านั้น ผู้ที่ปฏิบัติพระคานห์ จะเกิดความสุขความเจริญต่อไปภายภาคหน้า ตลอดถึงลูกหลานเหลนในวงศ์ตระกูลของท่าน โปรดทราบไว้เพื่อความสุขอนันต์นานเทอญฯ

ประวัติ พระคานห์เจกะโพธ์ โปรดสตว์

พระคานห์เจกะโพธ์โปรดสตว์ หลวงพ่อปาน “พระครุวิหารกิจงานกการ” วัดบางนมโค อ่าเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เรียนมาจาก ท่านครุผง จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. ๒๕๗๒ ขณะนั้นหลวงพ่อปาน พร้อมด้วยคณะได้เดินทางไปทุกภาคของประเทศไทย ทิศเหนือไปถึงเชียงใหม่ ทิศตะวันออกไปสุกุมาร อิสาน และได้ขออนุญาตข้ามเขตไปท่อนโคนิของฝรั่งเศส ถึงประเทศไทย ภูวน ทิศใต้ไปถึงบันนังของอังกฤษ

พนทานครสูง

เมื่อไปถึงนครศรีธรรมราช ในเย็นวันที่ไปถึงนั้นเอง ขณะที่
หลวงพ่อปานเข้าห้องจำวัดเพื่อพักผ่อนโดยมีพระภิกษุอุบัติรูากับทายก
คอยผ้าอยู่หน้าห้องพักนั้น ประมาณเวลา ๑๗.๐๐ น. ได้มีท่านผู้ชาย
ท่านหนึ่ง รุปร่างปราดเปรียว ท่าทางสง่า ผิวขาว นุ่มฟ้าม่วงสีน้ำเงิน
สวมเสื้อนอกราชประดับ กระดุมห้าเม็ด ถุงเท้าขาว รองเท้าคัทชูสีดำ
สวมหมวกสักหลาด มือถือไม้เท้าเลื่อมทอง ได้มาหาพระอุบัติรูาก ถาม
ว่า “หลวงพอตนแล้วหรือยัง” ก็พอดีได้ยินเสียงหลวงพ่อพูดอອกมา
จากห้องว่า “ไม่หลับหรอก แม่นอนคอยอยู่ คิดว่าผิดนัดเสียแล้ว”
แล้วหลวงพ่อก็เดินอອกมาจากห้องพัก เมื่อนั่งลงแล้ว ผู้เฒ่าท่านหาได้
พูดว่า “ผิดไม่ผิดนัดหรอกครับ” เห็นว่าท่านเพิ่งมาถึงใหม่ๆ กำลัง
เหนื่อย และมีคนมาคอยท่อนรับกันมากก็เลยรอเวลาไว้ก่อน ตอนเย็น
นัดว่าจะจึงเลือกเวลา มา ขณะที่ท่านทรงสองพูดคุยกันอยู่นั้น สร้าง
ความสงสัยให้แก่คนที่ไปด้วยกันเป็นอันมาก เพราะไม่เคยเห็นว่าท่าน
ทรงสองพูดกันที่ไหนเลย ทำไม่จึงพูดกันถึงเรื่องนัดหมาย ขณะที่คุณ
เกิดความสงสัยนั้นเอง หลวงพ่อได้พูดว่า “พวกเรางสส์ยหรือ” ไม่ต้อง^๔
สงสัยอะไรอีกต่อไป ยอมผู้เฒ่าได้ทางใน ฉันพูดกับโอมคงแต่เดินทาง
มาถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้นัดหมายกันไว้ว่าจะมาพูดกันทัน

ต่อไปนี่พากเราจะพ้นจากความยากจนกันแล้ว เพราะไม่มีผู้นำของด้วยแล้วหลวงพ่อ ก็พูดกับโยมผู้เฒ่า曰ว่า โอมมีของดีก็เอามาอวดพากเราหน่อยซิ หรือมีอะไรดีข้อง

ห่านครูผงเล่าประวัติพวงคานดา

ห่านผู้เฒ่าได้บอกว่า ห่านชื่อ พง อุายุ ๔๙ ปี (มองดูแล้วคนในคณะที่ไปกับหลวงพ่ออายุเพียง ๕๕ ปีเศษ เมื่อันจะแก่เท่าๆ กับห่าน) เมื่ออายุห่านได้ประมาณ ๔๐ ปี ได้มีพระธุดงค์เดินธุดงค์มารุป เดียวห่านเห็นพระรูปนั้นแล้วรู้สึกเลื่อนไหวมากจึงได้มนต์ให้พกอยู่เพื่อบำเพ็ญกุศล ๕ วัน ได้ปฏิบัติห่านอย่างดีเท่าที่ทำได้ ได้เรียนกรรมฐานจากห่าน ห่านได้สอนให้เป็นอย่างดี เมื่อจะกลับห่านพูดว่า “โอมฉันจะถูกกลับ ต่อไปจะไม่ได้มีโอกาสผ่านมาอีก หากไม่มียากรบอาคมาก็ให้จุดธูปอาڑานาพรและว่าอาตามะมะพบทางใน” และห่านได้มอบพระคติพระบัจเจกະโพธิ์โปรดสัตว์บันทันให้ พร้อมทั้งขอริบายวิธีปฏิบัติห่านว่าทำเพียงเท่านักพ่อเลี้ยงทัวรอด เงินทองของใช้ไม่ขาดมือ ถ้าปฏิบัติเป็นกรรมฐานทำให้ถึงฝันแล้ว จะรู้รายเบ็นเครงสูรี โอมเอพระคติบานกวนาเป็นกรรมฐานเดินจะไม่เกิน ๒ ปี โอมจะรายให้เงินทองจะหลังในลมหายใจ พระคติบานของพระบัจเจกະพุทธเจ้า กระยากรมาได้เรียนสืบท่องกันมาทุกคน ไม่มีใครสนใจอย่างจนก็พอเลี้ยงทัวรอด

ให้หลวงพ่อเรียนพระคาถา

เมื่อพุทธจบุไถมօบพระคาถาให้หลวงพ่อเรียน แล้วอกว่าได้
โปรดอย่าปิดบังพระคาถาบทหนาเลย ขอให้มีความกรุณาแจกเป็นธรรม
ท่านด้วย และหลวงพ่อ ก็หลับตาเข้าสماโน ท่านครุผงกหสบตาเข้าสماโน
ต่างคนต่างหลับตา ประมาณ ๕ นาที กลมตาขินพร้อมกัน ต่างคนต่าง
ยัง เสียงท่านครุผงพูดว่า “ผมงคลใจด้วยทตอไปเบองหน้าท่านจะได้ศิษย์
คู่ใจ หลวงพ่อ ก็หัวเราะ

ตอบคำถามหลวงพ่อ

หลวงพ่อถามว่า ท่านอาจารย์ ทำงานนักใหม่จึงจะรู้ผล อาจารย์ตอบว่า ไม่นานครับ ประมาณเดือนแรกผ่านไปเริ่มรู้ผล ผลกระทบ
แรกให้ผลในทางกินก่อน เช่น หุงข้าวตามธรรมดากอนในบ้านกินเท่าเดิม
เพิ่มการใส่สาตร แต่ข้าวเหลือ ผอมเคยว่าคนหุงข้าวว่าทำไม่หุงมากนัก
เขางоворว่าหุงเท่าเดิม ผอมจะสังให้ลูกนแหนกอีกรึครั้งจำนวนพอตี

๒๕๔๘ เงินเริ่มเพิ่มขึ้น

เมื่ออาหารเริ่มลดความหมดเปลือง รายได้ก็เพิ่มขึ้น ในระ-
ยะ ๑ ปีผ่านไปเรื่องการเงินเริ่มไหวตัว เงินในที่เก็บเริ่มเกินบัญชี เงิน
จากการค้ารับมานับทิวพอดี รุ่งขันพอเตาเมาตราจเงินมากกว่าจำนวนทุก

ที่ ๕๙. สี่ ๔ ไม่ใช่ทำอะไรเป็นเงินเป็นทองไปหมด เดียวันนี้ทำ
อะไรไม่ไหวแล้ว แต่ผมมีรายได้ทุกวัน ไกรไปไครมา กลับมานอน
ให้บ้างคนนั้นให้บ้าง คิดเฉลี่ยแล้วผมมีรายได้วันละประมาณเกือบร้อย
บาท (สำหรับเงินสมัย พ.ศ. ๒๕๗๒) พระคากาบหนักกิดสหชุมาก
ครับ

๔๘ ทำเบ็นกรรมฐาน

หลวงพ่อได้ถามว่า ท่านอาจารย์ทำอย่างไร อาจารย์ตอบว่า ผมทำ
เบ็นกรรมฐานเลยครับ ทำงานส่วนที่ลับตาลงแล้วเกิดความส่วนขึ้น ได้
เห็นพระพุทธเจ้ารูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง มอยู่องค์หนึ่งครับจัวรษามาก
มาก ไม่เหมือนจัวรษาระธรรมชาติ แล้วเริ่มเห็นเงิน คราวแรกเป็นเงิน
จำนวนน้อย ต่อมาก็เห็นจำนวนมากตามลำดับ จนถึงก้องใหญ่เหลือที่
จะนับ ตอนนี้มองกรอบเงินทองใหญ่ ทำอะไรนิดทำอะไรหน่อย
ก็ได้ไปหมด คนอื่นเข้าทำขาดทุน ผมลองไปท้าบ้างก็กล้าไว้ด้วย

๔๙ ขอเชมบัน

มีเรื่องแบลกอิกครับ นอกจากเงินเพิ่มขึ้นแล้วของกเพิ่มอิก
ด้วย ข้าวของที่มีอยู่หรือหามาใหม่แบบซื้อมาไว้ครบถ้วน กรณีไปตรวจ
ของเกินบัญชีทุกที่

เลือกฉบับในการเข้าออก

ห้องพ่อตามว่า มีเลือกฉบับอะไรบ้างในการนำข้อเข้าออก และการเก็บเงินใช้เงิน อาจารย์ตอบว่า มีครับ แม้ ผู้เก็บจะมีบอกดีแล้วครับ ตามที่มาก เรื่องนำเข้าของไม่ว่าจะเป็นอะไร จะเป็นของ กินของใช้ของขายก็ได้ ผู้ทำน้ำมนต์ด้วยพระคุณไว เมื่อนำเข้าของ เข้าบ้าน ผู้เอาใบพลู ๓ ใบ จุ่มน้ำมนต์พร้อมของนั้น ๓ หน พร้อมหนึ่ง หน่วยค่าดำเนินงานนั้น

นำเงินเข้าเก็บและนำเงินออกใช้

เมื่อนำเงินเข้าเก็บ และนำเงินออกใช้ ให้ว่าพระคุณเท่า กับจำนวนที่สวดบุชาพระ เช่นปักศิรุ ๗ จบ เมื่อนำเงินเข้าเก็บกว่า พระคุณ ๗ จบ เมื่อนำออกใช้กว่า ๗ จบ แต่อย่างนับเงินก่อน ให้ จับเงินแล้วว่าพระคุณก่อน จึงนำเงินออกมานับนอกรหัสเก็บ

อานิสัยสืบของพระคุณ

พระคุณ นอกจากจะให้ผลในเรื่องความเป็นอยู่อย่างมี ความสุขสบาย เงินทองเหลือใช้ของที่ต้องการปริมาณก็เพิ่มปริมาณขึ้น ของที่ต้องการนำหนักเพิ่มน้ำหนัก ของกินของใช้ก็ไม่เปลือง เมื่อพม ให้ภารนาเรอยไปจนได้สมารถสูง เผยเห็นเหตุการณ์ของโลกอื่น ผู้มี福德 สงสัยเรื่องโลกอื่นแล้วครับ

นายเหตุ ผู้ทรงเรืองโภกอัน เรียกว่าไถอกิจญา หรือที่ชาว
พุทธขอบคุณว่าได้ทางในนั้นเอง

หลวงพ่อไถศีรษะคนแรก

เมื่อได้เดินทางจากนครวิชารามราชมาแล้ว เป็นเวลา ๑
เดือน คณะของหลวงพ่อปานก deinทางกลับมาถึงกรุงเทพฯ หลวงพ่อ^๔
ได้พักที่ถนน ๕ วัดสรงเกษ พอยู่ขึ้นมาชี้พากันเอาอาหารมาถวาย
ขณะนั้นอาหาร หลวงพ่อได้พูดกับหัวเจ้าคณะ ๕ ชื่อ เ Jin ว่า ผມไป
บ้านๆ ไม่ได้พระคติเดิมบทหนึ่ง ว่าแล้วหัวเจ้าคณะพูดถึงพระคติ ตาม
ที่หัวคนครุผงได้บอก เป็นที่น่าเปลกอยู่อย่างหนึ่ง คนที่ไปบ้านด้วยกัน
เกือบร้อยคน ไม่มีใครสนใจ ถ่างคนถ่างพังกันเฉย มีแต่นายประยงค์
คงทรงจิต เพียงคนเดียวเท่านั้น ที่กวักสมุดพกขันมาจดพระคติหัวหน้า
เมื่อเสร็จกัตกิจแล้วถ่างคนถ่างกลับ นอกจานายประยงค์ รอเวลาอยู่
พ่อว่างคน ก็เข้าไปกราบทูลพ่อขอเรียนพระคติ หลวงพ่อหัวเราะ
ชอบใจแล้วว่า เอօ้ายลูกหัวบี เօนาเดอะพ่อให้ออก ๒ บี ลูกเชย เอง
จะรายใหญ่ ไปทำให้เป็นกรรมฐาน เลยนะลูกนະ แล้วก็มาปะมาณ
๒ บีเกษ นายประยงค์ได้เล่าให้หลวงพ่อฟัง มีอาการเหมือนหัวคนครุผง
ทุกประการ หัวเจ้าว่า เมื่อก่อนทำพระคติบานหุน ผนยากจนขยายของ

ก็ยัง เดือนไหนมีการตรวจสอบร้อยนาท เดือนนั้นสองคนผัวเมียนอนไม่
หลับ ตื่นไห่มาก หลายสนา夜แล้วครับ หลวงพ่อจะเอาเท้าไว ผน
ถวายท่านน ขอให้บุปผาและ หลวงพ่อออกป่า ผนไม่หนักใจเลย
หลวงพ่อเรียกอาเงิน คุณเมื่อนพมยิ่งได้มากขึ้นแปลกรับ นี่เป็นถ้อยคำ
ของนายประยงค ศิษย์คนแรกในการเรียน พระมาดาพระบี้เจก็โพธิ์
โปรดสัตว์ของหลวงพ่อปาน ซึ่งเรียนมากจากท่านครับดังกล่าว

อภินิหารพวงคากาด เงินของ

นายประยงค์เจ้าว่า เรื่องอาหารรับประทานไม่เปลืองเนื้อน
ท่านครุพงษา ยังเล่าต่อไปอีกว่า เรื่องยาไทยที่ห้างก็แปลง เมื่อทำยา
เสร็จแล้วก็ได้ลงบัญชีไว้ครบ กรณัมเมื่อขายไปครบตามจำนวน เงินก็ได้
ตามบัญชี แต่ยังนั้นยังเหลืออีก ในตอนแรกผู้ใดคิดว่าเจ้าหน้าทันนี้ไม่ถ้วน
ก่อมาพนทรัวจ่อง ก็เป็นเสมือนอย่างแน่นหนา นายนหังเจ้าต่อไปว่าปกติ
ขายยาไม่เงินมาแล้วนำเข้าธนาคารทุกครั้ง เมื่อเบิกเงินเพื่อใช้จ่ายผน
ยังไม่ยอมนับเงินนั้น และไม่ใช้ในวันนั้น ผนเอาเข้าที่เก็บก่อนหนังศกน
ตามวิธ พอรุ่งขันก็เอาออกตามวิธ ตามที่ได้สั่งเก็บและจำไว้เงินนั้น
หนึ่น เมื่อเก็บแล้วหนังศกน เมื่อเอาออกมานับในวันรุ่งขันจะได้เกินกว่า
หนังพนเสมอ นกเป็นอกนิหารอย่างหนึ่ง ยังเป็นมาตรฐานใน
ทัวอิกด้วย ผนสถาบายนี้แล้วครับ เงินก็มีใช้บัญชีได้ทำอย่างชนิดไม่อนโดย

นายประยงค์นอกร่วมสัญญ่าผูกไม้ไผ่ ท่านเป็นผู้อำนวยการสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยฯ เว้นไว้แต่เมื่อมผู้ไปคุยกับท่านเท่านั้น ท่านทราบไม่ว่าท่านจะยืนเดินนั่งนอน ท่านไม่ยอมให้วางเลยครับ ผลก็ได้หรือครับ เชฟก็อยู่หน้าที่บูชา ณ เชฟ เป็นเชฟเปล่าทางชนิ วันหนึ่งท่านเรียกพวกราไปหาท่านให้เชฟดู ปรากฏว่าเต็มไปด้วยคนบ้าคลื่น ใบ憺ร้อย เมื่อถามท่าน ท่านเล่าให้ฟังว่า เงินมาเอง มาด้วยอานาจพระคณาจักร เราตามท่านว่า รู้ได้อย่างไร ท่านบอกว่าเมื่อกันนี้ยากำถังภาชนะพระคณาจักร เกิดอารมณ์แบบเกลื่อนไปอย่างไม่รู้ตัว พ่อรู้สึกตัวเป็นแสงสว่างพุ่งเป็นลำเข้าไปในเชฟ มีเสียงบอกว่า “เงินมา เงินเข้าเชฟทำใจให้สบายไว้” ย่าเลยทำใจให้สบายกุณสมาร์ไว้ครั้นนั้น ต่อไปแสงนนกหายไปยกโดยหลับไปหานแหลก พระคณาจักรง่า อย่าทิ้งแหลก พากເອງເօນເວີນໄປຈະກ້າວ່າໄກທໍາເຕີ ແຕ່ຍໍາຄົມທຳບຸນດໍວຍະກຳນາກເຫຼາໄຮຢຶກ

คำจนของไส่บ้าครับ หรือ จนของให้ทานด่างๆ

ตง “นะโม ฯลฯ” ๓ จบ

อิหัง ท่าน ๒ สีตะวันพาทินัง นิยาเหมะ สุทินัง วะຕະเมทานัง อາສະວັກຂະຍາວະหັ້ງ ໂໂທຸ นะโม อາຍຸ ວັດໂຣ ສຸຂັ້ງ ພະສັງ ວ

ຖຸຕີຍັນນີ້ อີຫັ້ງ ฯລາ

ຖຸຕີຍັນນີ້ อີຫັ້ງ ฯລາ

คำตรวจ

๓ “นะโน ใจ” ๓ จบ

อิมินา ปุญญะกัมเมนະ อุบชณาญา คุณุตตะรَا อาจารย์-
ประจำรำ จะ มาตามบี้ษา จะ ญาติภรา บี้ยา มะมังสุริย์ จันทินา
ราชานา คุณะวันดา นะราบี จะ พรมมารา จะ อินกา จะๆ โภก
ป่าดา จะ เทเวดา ยะโน มิตรดา มะนุสสา จะ มัชฌ์ตตา เวริกานี
จะ สัพเพ สดดา สุขี ໂหดุ ปุญญานิ ปะกะทานิ เม สุขัง จะ
ติวธัง เทนຖุ ชิปบঁ ป้าเปตง ໄວ มะตัง อิมินา ปุญญะกัมเมนະ อิมินา
อุททิเสนະ จะ ชิปป้าহঁ ສুলতে เจও กঠনহুপাতানন্দেনঁ এ
সংকানে হিনা চম্মা যাব নিপদানঁ টো মহঁ ন্দসঁনঁ সুপত্তা
যেব যত্তৎ চাটো গডে গডে উচ্চিতঁ সংকিম্বন্ধু স্লেই
রিয়ম্মিনা মারা লংগনঁ কু নোসঁ গাথুষুজ রিয়েশু মে ফুথাতি-
ও রে নাটো চম্মো নাটো বৰুকতঁ মো নাটো বঁজেকেপুথি জঁ
সঁমো নাটোতু মহঁ টেস্কতমানুগাবেনঁ মাৰোকাসঁ লংগনঁ
মা ॥

คำปราศนาของผู้ชาย

อิมินา บุญญาภิมุกต์ เมนะ พุทธิ์ โนมิ อะนาคเตกาเดว
 (คำแปล) ข้าพเจ้าขอจงได้เป็นพระพุทธเจ้าด้วยผลกรรมอัน
 เป็นบุญนี้ จงมีในอนาคตกาลเบียงหน้า
 (เฉพาะผู้ที่ต้องการปราศนาเป็นพระพุทธเจ้าเท่านั้น)

คำปราศนาของผู้หญิง

อิมินา บุญญาภิมุกต์ เมนะ เอกัสสะ พุทธสัสดะ สาวิกา ยาจิสสามิ
 อะนาคเตกาเดว
 (คำแปล) ข้าพเจ้าขอเป็นสาวิกาของพระพุทธเจ้าอย่างก์หนึ่ง
 ด้วยผลกรรมอันเป็นบุญนี้ จงมีในอนาคตกาลเบียงหน้า

คำปราศนาด้วยธรรมนิพาน หงหดุจและมาย

อิมินา บุญญาภิมุกต์ เมนะ นิพพานัง ปะระมังสุชัง อะนาคเตกาเดว
 (คำแปล) ข้าพเจ้าขอจงได้ดึง ซึ่งพระนิพพานด้วยผลกรรมอัน
 เป็นบุญ จะมีในอนาคตกาลเบียงหน้า
